

Istoric Ocna Sibiului

Ocna Sibiului este o statiune turistica situata in judetul Sibiu, in sudul Depresiunii Colinare a Transilvaniei (nord-vestul Depresiunii Sibiu) la 15 km nord de Sibiu, pe valea paraului Visa, intr-o regiune inconjurata de paduri de stejari seculari si cu un subsol bogat in sare. Prima statiune balneara a fost infiintata aici in anul 1845 si, de atunci, Ocna Sibiului si-a atras renumele datorita lacurilor helioterme formate pe locul unor vechi mine de sare surpate.

Pe masivul de sare se afla mai multe lacuri sarate (foste ocne prabusite). Multe dintre ele au o concentratie de sare de 260 grame/litru. Lacul Avram Iancu (fosta mina "Grosse Grube", "Ocna Mare"), cu o adancime de 132,5 m, este considerat cel mai adanc lac antropogen din tara.

Ocna Sibiului prezinta si interes arheologic, aici fiind descoperite unelte din epoca bronzului (1900-800 i.C.), care sunt expuse la Muzeul Brukenthal din Sibiu.

Vechea salina de la Ocna Sibiului

Cupola masivului de sare are forma unei elipse cu axa mare de 1,3 km si axa mica de 0,6 km. Desi sarea de la Ocna Sibiului a constituit obiectul unor indelungate exploatare miniere (din perioada romana, pana in anul 1932), adancimea masivului nu se cunoaste pana in prezent, fiind apreciata la cca 1-1,2 km.

Zacamantul de sare a fost exploatat inca din timpul romanilor, continua exploatare ducand la formarea unor mari caverne subterane, care, prin prabusirea lor, au format urmatoarele lacuri: Horea, Closca, Crisan, Inului (Ocna Iosif), Lacul fara fund (Ocna Francisc), Avram Iancu (Grosse Grube, Ocna Mare), Ocnita (Kleine Grube, Ocna Mica), Sf. Ion (Ocna Sf. Ion, Ocna Ioan Nepomuk), Poporului, Dulce, Brancoveanu, Matelor, Vrajitoarelor, Sf. Ignat, Trestiiilor, Austel. Zece lacuri contin apa sarata, patru lacuri apa dulce. Doua lacuri au disparut in ultimele decenii, prin colmatare (Lacul Trestiiilor si Lacul Austel). „Lacul fara fund”, cu o suprafata de 0,2 ha, a fost declarat rezervatie naturala. Acest lac are o adancime de 34,5 m, un diametru de 50 m, o forma ovala si a luat nastere din prabusirea in anul 1775 a ocnei Francisc.

Tehnica de deschidere in trecut a ocnelor de sare

Inainte de deschiderea unei noi ocne de sare in Ardeal [3], se faceau de obicei foraje de explorare. Daca pana la adancimea de 36 m (18 Klafter = 18 stanjeni) nu se intercepta sarea, se renunta la proiect, din cauza adancimii prea mari a puturilor. Ideal era ca solul sa aiba o grosime de max. 10-12 m (5-6 stanjeni). La un rezultat pozitiv al primului foraj, se executa un al

doilea, la o distanta de 6 m (3 stanjeni) de primul, pentru stabilirea exacta a grosimii stratului acoperitor deasupra celui de al doilea put. Al doilea put se amplasa preferential la aceeași cota cu primul sau cu max. 4-6 m (2-3 stanjeni) diferenta de nivel fata de primul put. Un put era rezervat pentru intrarea și iesirea minierilor din ocne (cu ajutorul unor franghii de canepa), iar celalalt put pentru extragerea sării din subteran. Puturile se sapau cu profil patratic, fiecare latura avand 2,8 m (9 pasi; 1 pas = 0,3 m) pana la o adancime de 4 m (2 stanjeni) sub contactul steril-sare, dupa care se lărgea treptat pe urmatorii 4 m (2 stanjeni), cu profil tot patratic. Aici se făcea așa-numitul “fundament”, din barne de lemn incastrate in sare, pe care se sprijinea intregul put. Apoi se arma putul, de jos in sus, la inceput cu un amestec de argila, pleava și lana de oaie (pentru impermeabilizarea peretilor), dupa care cu barne (grinzi) de lemn. Grosimea armaturilor era de 0,3 m (1 pas), astfel ca profilul efectiv al putului se reducea in final de la 2,8 x 2,8 m la 2,5 x 2,5 m. De la nivelul steril-sare in jos peretii se captuseau cu piele de bivoliță, care împiedeca contactul direct al apei cu peretii de sare. Apa care picura totuși in mina era captata și scoasa la suprafața. De la nivelul “fundamentului” in jos se sapa cu profil tot mai largit, conic, așa ca dupa alti cca 8 m (4 stanjeni) cele 2 puturi alaturate se uneau. De aici, mina lua o forma conica-ogivala cu sectiunea pe cat posibil circulara (care nu se realiza practic decat rar). Mina se declara gata pentru exploatare numai dupa ce un agent al administratiei salinei, stand pe un bulgare de sare in mijlocul ocnei, nu mai putea atinge tavanul ocnei cu ciocanul. Din acest moment, salariul taietorilor de sare scadea de la 4,5 creitari (4,5 Kreuzer) pentru fiecare bloc de sare, la obisnuitul tarif de 1,5 creitari. Ocna era data atunci oficial in functiune, primind totodata un nume. Costurile de deschidere ale unei ocne de sare se ridicau de obicei la peste 5.000 florini (guldeni) de argint.

Lacurile de la Ocna Sibiului

O trasatura specifica lacurilor sarate este stratificatia apei, salinitatii și temperaturii. La suprafața lacului se gaseste o panza de apa dulce permanenta, iar la adancime stratul de apa sarata care acumuleaza permanent caldura.

Apele lacului sunt populate de o fauna specifica mediului salin, iar pe mal se dezvoltă o flora halofita bogata.

Diferenta de temperatura și salinitate este folosita in scopuri terapeutice.

Lacurile de la Ocna Sibiului		
Numele lacului	Fosta ocna de sare	Observatii
Horea		Pe locul unor mine medievale (nume necunoscute)
Closca		Pe locul unor mine medievale (nume necunoscute)
Crisan		Pe locul unor mine medievale (nume necunoscute)
Inului (Panzelor)	Joseph – Iosif	Ocna abandonata în jurul anului 1780
Lacul fara Fund		
(Lacul Lemnelor, Lacul Francisc)	Franz - Francisc	Ocna abandonata în anul 1755. Adancimea actuala:
Avram Iancu		

(Ocna Pustie)	Grosse Grube - Ocna Mica	Gele Frigidular	Mac antroposalin din Romania (adanciri)
Brancoveanu	Amplasat pe locul unei mici	Preparata la limita cea	mai ridicata între lacurile l
Ocnita	Kleine Grube - Ocna Mica	Ocna abandonata în anul 1817.	Comunica cu lacul învecinat Ocnita
Ocna Rustic			
Sf.Ioan			
(Lacul Randunica)	Johann Nepomuceni - Ioan Nepomuk		
Poporului			
Dulce			
Matelor			
Vrajitoarelor			
Lacul Verde			
Lacul Rosu			
Lacul Ignat (Ignatiu)	Ignaz – Ignat - Ignatiu		
Trestiiilor	Lac colmatat		
Austel	Lac colmatat		

Descriere Ocna Sibiului

Asezare

Ocna Sibiului, oras in judetul Sibiu, cunoscuta statiune balneoclimaterica pentru apele sale sarate, este asezata in NV municipiului Sibiu, in partea centrala a judetului. Se afla in nordul Depresiunii Sibiului si la capatul sudic al culoarului larg al Visei, care separa Podisul Secaselor de cel al Hartibaciului (subunitati ale Podisului Tarnavelor).

Aflata la distante mici fata de centrele urbane din jur- Sibiu (17 km), Cisnadio (31 km), Copsa Mica (33 km), Medias (45 km) - precum si in apropierea trecatorii transcarpatice Turnu Rosu de pe Valea Oltului (35 km) si a vail Tarnavei Mari (33 km), Ocna Sibiului, statiune balneoclimaterica permanenta, este cautata - mai cu seama in sezonul de vara - de un mare aflux de turisti veniti sa se bucure de soarele, de aerul si apele sarate de aici. Statiunea ofera mari posibilitati pentru baie si plaja.

Demografie

La recensamantul din 1930 au fost inregistrati 3.969 locuitori, dintre care 2.781 romani, 941 maghiari, 142 tigani, 92 germani s.a.[4] Sub aspect confesional populatia era alcatuita din 2.627 ortodocsi, 785 reformati, 285 greco-catolici, 198 romano-catolici, 67 luterani s.a.[5]

Are o populatie de 4.116 locuitori (2002).

Lacasuri de cult

Biserica Reformata-Calvina (1240) este o bazilica romana cu 3 nave, cu cor patrat suprainaltat de un turn masiv, absida semicirculara si fresce din sec. al XIII-lea. Nava centrala este acoperita cu bolti gotice pe nervuri in retea (sec. al XVI-lea). Biserica este poseda picturi

History

Monday, 13 June 2011 01:20 - Last Updated Sunday, 03 July 2011 19:59

murale in stilul Renasterii, executate de Vincentius Cibiniensis (1522), precum si un turn cu ceas, care functioneaza din anul 1787. Biserica este inconjurata de ziduri de aparare.

Biserica "Brancoveanu de Sus" a fost initial o ctitorie a lui Mihai Viteazul (1600), de tip dreptunghiular si absida decrosata (retrasa fata de peretii naosului), cu decoratii pe fatade specific muntenesti. Constantin Brancoveanu o reface in 1701, arhitectura monumentului fiind o marturie a relatiilor artistice dintre tara Romaneasca si Transilvania. Edificiul a suferit o suprainaltare in sec. al XIX-lea, fatadele prezinta arcade oarbe geminate, un brau puternic, iar sub fosta cornisa o friza de ocnite patrate. Picturi murale din 1723. in tabloul votiv apar figurile lui Mihai Viteazul si Constantin Brancoveanu.

Sursa: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ocna_Sibiului